

Nog onlangs presteerde het weekblad Panorama het een uiterst dubieus artikel over het fenomeen gigolo te plaatsen.

Nergens in het stuk werd een naam van een der beroepsheren genoemd. Ondanks hun zeer aantrekkelijke uiterlijk bleek namelijk geen van de heren op de foto te willen. Terwijl ze zo hun koopwaar toch gratis aan de vrouw kunnen brengen. Maar vreemder nog was de inhoud van het artikel. Daarin beweert een van de heren dat zijn vrouw nergens van afweet. Nou ja, dat kan nog best waar zijn. Maar hoe kan de klant hem dan bereiken? Onze super-hetero weet op deze vraag een werkelijk alles overtreffend antwoord te geven. De dames bellen hem namelijk niet zelf, maar boeken onze tophoer via een escortbureau. En dat escortbureau belt op zijn beurt de desbetreffende heer via zijn autotelefoon.

Zie je hem al zitten, 24 uur per dag in de auto? (Je weet immers maar nooit of er al een klant ligt te smachten in haar sexy lingerie...)

Nog een pikant detail is dat het escortbureau waarvoor twee geïnterviewde heren zeggen te werken, alleen aan dames levert.

De oprichters van het bureau, twee vriendinnen, hebben zelf nog nooit in het vak gezeten. Beide dames zijn, voor ze hun goudmijntje openen, werkzaam geweest in de bejaardenzorg en in een kapsalon.

Tot veertig jaar

Wie erin geïnteresseerd is welke dames zoal gebruik maken van de seksuele diensten van de heren gigolo's: Panorama wist er een te strikken voor een 'diepte-interview'. Ook hier weer zonder achternaam, woonplaats en foto. (Wat zijn ze opeens discreet.) Wel, ze zijn knap, slank, blond en natuurlijk nooit ouder dan veertig jaar. Althans, dat is de maximumleeftijd die beide heren wensen bij hun klanten. Dat een van de heren zelf de veertig al ruim is gepasseerd doet er verder natuurlijk niet toe!

Maar het mooiste komt nog. De klanten van de gigolo zijn ook nog allemaal ontzettend rijk. Je vraagt je toch onmiddellijk af waar deze topvrouwen zich ophouden? Uit recent wetenschappelijk onderzoek blijkt dat, ondanks meer dan twintig jaar emancipatiestrijd, het maar droevig is gesteld met het aantal vrouwen aan de top, zowel bij de overheid als in het bedrijfsleven. De heren richten zich dus op een zeer kleine groep.

Nieuw gevaar

Het vermoeden bestaat dat het hele artikel volledig uit de duim van de journalist is gezogen. Dat zou in elk geval het weglaten van foto's verklaren. Zelfs een telefoonnummer van het escortbureau ontbreekt in de reportage.

Als deze onzinverhaaltjes over de zogenaamde gigolo een eigen leven gaan leiden, zitten we straks met een onnatuurlijke splitsing van de jongensprostitutie. Je hebt dan immers de homo-jongens en de hetero heren. Bij het kleine beetje aandacht dat de jongensprostitutie na jaren eindelijk krijgt, zal het dan niet meer gaan over het werk, maar over de seksuele identiteit. Immers, jongens met alleen mannen als klant (en dat is echt de enige groep klanten die een jongen krijgt) zijn dan per definitie homoseksueel. Waarom zou een jongen mannen als klant aannemen, als er ook een ruime markt met vrouwen binnen het werkkterrein ligt?

Opeens wordt een discussie over werkende jongens omgezet in een vaststelling van hun identiteit. Is dat niet al sinds de oprichting van De Rode Draad, één van de harde strijdpunten? Hoer zijn is gewoon werk! En niet iets wat met je privéleven te maken hoeft te hebben.

Strijd voor emancipatie

Zolang er nog sprookjes de ronde doen over het bestaan van dergelijke gigolo's en over een zwerm vrouwelijke klanten, kan het helemaal geen kwaad deze waan vanuit onze echte werkervaring zoveel mogelijk te bestrijden. Dat zal de emancipatie van elke hoer ten goede komen.

Voor wie graag in maatschappelijke sprookjes gelooft: er is meer dan tien meter aan wetenschappelijk onderzoek beschikbaar. Deze -vaak met duur gemeenschapsgeld betaalde onzin- handelt volop over onze incest-, drugs- en verkrachtingszaken. De halve wereld schijnt dit ook nog allemaal te geloven. Bij de bestrijding van die onzin kunnen we de sprookjes uit de sensatiepers missen als kiespijn.

Vincent

(foto's uit: American Gigolo)